

Heromini ad oceanum de pressione tribulacionum
Tu ex orez obprobria tribulaciones multiplicet. q
 busdā misericordiis te sustine cognoui. Cuius rei
 causa tamen si hec refellas doleo. quoniam gratulor
 si libenter excipias. In hoc enim nobis Christi ostendit
 fides timor certe manifestat mors. si obprobriis et tempta-
 tioribus pro suo nos gratiantur amore subiungemus. Et hoc nobis
 non contrarium esse debet gratius pro eo vel pia pieti. quia
 maiora pro nostra salute pressus est. Pserit nam sciam regnum
 celorum non sine variis temptationibus ad ipsius. ut scriptum est
 Oportet nos per multis tribulaciones introire in regnum dei
 ergo per multis tribulaciones celestis quibusdam regnum adiungatur
 apertur. illis utique clauditur qui nolunt sustinere vel paucam
 opem ergo nos temptationum diuisa gratia et tribulacionum. equo
 non patienter pieti. per quam nobis celestis ianua permittitur
 aperte. Hoc apostolus Iacobus nos horat et docet quales in
 tribulacionibus esse debeamus cum dicit. De gaudio existimat
 frater mei. non in temptationibus varias incedit. Unde sans
 posterum atque contrarium est nos in huius rebus mestitia aliquam
 fatigari. in quibus gaudium potius iubemur habere quam luctum.
 Et alibi idem apostolus dicit. Hoc vir qui permanet in temptationibus
 quoniam cum probatus fuerit accipiet coronam vite. quam re-
 puerit deus diligenter se. Vide ergo quoniam hoc temptatione profitet
 per quam beatitudinem sequitur et coronam. Et illud intelligendum est
 cum ita dicit. quoniam cum probatus fuerit accipiet coronam vite quam rep-
 misit deus diligenter se. Illos inquit probatos et ab his
 deum diligi. qui ob nos ei causam in temptatione psterit
 quibus merito corona permittitur. illos vero reprobos et nullam
 vite primo dignos. quos nulla vexacionum causa temptatione
 vexarit. Quia ppter et nos gaude in temptationibus opem. et
 portare debemus. per quam et probati ethie vite primo coronam.
 Hoc enarrat ipse dominus in euangelio suo declaravit dicens. Hoc

estis cum vos maledicet et psequebitur et dicet om malum aduersum vos
pp*t* iustina. Gaudete et exultate, quia mercede copiosa est in
celis. Quis ergo post huius vocem temptari se non finiat? Quis ab
hominibus psequebitur iustitiae causa non optet? Quis non tribulari velle
quis se maledicere non desiderat ut mereat Christum voce laudari
et celesti copiosae mercede remunerari? Utinam ob dominum mei
nomen atque iustitiam cuncta infidelium turba me psequebat et tri-
bulat. Utinam in obprobriu[m] meu[m] solidius hic mundus exurgat
tunc ut ego merear a Christo laudari. Et sic possitatem sperare
mercede. Grata itaque et desideranda temptatione est. augustinus
spatur a Christo in celo. Nec maledicere Christus quod diuinam laude
mutat. Gaudet enim ergo nos paululum in hac vita temptatione
ut eterna postmodum possimus per psalmi capite temptatione mercede
hominum quoque obprobria detractiones patenter et semper
tollebemus. ut dominus laudibus digni esse possemus. nam si humana
laude quicunq[ue] diuinam amittimus. Cisq[ue] enim ab hominibus laudat
culpatus a Christo. sicut scriptum est. De nobis quod rideatis et locutis
nunc quod lugebitis et fletibitis. De cuius nobis huius dixerit o[mn]is homo
Pide ergo quoniam Christus et molestia sit humana laudatio. cui ut dicitur
communitur. Hoc enim annales atque tremunt non nisi quod psalmi et
teologia sunt diliguntur. et qui diliguntur haec laudae videntur. De
illis scriptum est. O[mn]is anima diligit sibi filium. et sic omnis homo secundum
genus suu[m] laudat opes epulatas et diuinas. et eos quod propositis
et mollesibus gloriantur in vestibus quod omnia lex scriptibus atque con-
depnit. Eos vero qui dilectione et timore dei cogitent abinu[n]t
hec omnia. et scilicet legibus ordinem se exhibent. irridetur atque subsannatur
infelices atque miseri. suorum malorum nimietate recantati. quibus
non sufficiat quod ipsa nolunt lugere peccata. adhuc insup eos quod lugere
videntur irridetur. et in subsannatione habent quod debuerat im-
pati. Sed ueniet ip[s]s[u] ut eorum risus vertatur in luctu. quibus

nē nūc plantus ē risus. ut se fuisse vniuersitatis lugerāt. q̄ nūc
 xpi paupib; impudenter insultat. De quib; scriptura dicit.
 Tūc stabat iusti i magna spāna aduersus eos q̄ se angustiaue
 rūt et qui absulerūt labores eoy. videntes turbabut̄ tunc
 horribili. et subitanē sperate salutis dicēt ita se p̄maz
 agentes. et p̄ angustia spūs gemetēs. h̄i sūt quob; aliqñ
 habuimus in derisu et in solitudine m̄pfern. Nos iſensati
 vīta illoꝝ estimabat̄ insamā. et finē illoꝝ sine hōre. Cuo
 go nūc cōputati sūt inter filios dei. et inter fr̄os fr̄os illoꝝ
 est. Ergo nos erraūa via vītatis. et iustitiae lumen nō
 luxit nobis. et sol nō ortus ē nobis. Tassati sum⁹ in via nūq;
 tatis et p̄dicioꝝ. et ambulaūg in solitudines diffīiles. dō
 vīa dñi ignoraū. Tūc nobis p̄fuit sup̄bia m̄ra. aut quid
 diuītiaz iactano cōtulit nobis? Cōsiderūt oīa ista tanqñ
 umbria. O si hec nūc glōsi et diuītes lugerēt. et qui alios
 irridēt dū tps ē et npi se flerēt. nō nūc h̄icē eo tpe se
 flere gemē. quo nullig iā gemēt̄ fletusq; p̄finit. Cui⁹
 tps iudicūt̄ b̄tis ap̄ls iacob; certif̄ meōrā. dū diuītes
 vt in p̄nī se lugēt̄ hortat̄ et cōmonet̄ dicēt̄. Agite nūc di
 uītes. p̄lōtate v̄lūlantes i miseri⁹ q̄ aduenēt̄ vobis. Di
 uīne vīe putrefēt̄ sūt. et vestimenta vīa a tīneis m̄nesta
 sūt. Qūrū et argēntū vīm eruginauit. et ergo eoy i testio
 mū vobis erit. et māducabit̄ carnes vīas sūnt ignis. Epulat̄
 estis in luxurīs enutris̄ corda vīa i die om̄sionis
 Gnebat em⁹ q̄ quisq; se in p̄nī tpe flesset. i futuro non
 fleret̄. Hoc et tpe dñs dīt. Bñ qui lugēt̄ qm̄ qm̄ cōfōla
 bunt̄. Qui lugēt̄ inqñ hoc tpe. m̄i postmodū cōlabant̄
 a xpo. Ridentib; vō dīt. De vobis qui cōdetis nūc. q̄ lugē
 bitis. H̄i ne qd̄ putet̄ q̄ dñs grātiaib; vōib; ridēntib; q̄m̄net̄
 nūc alibi dicat̄ scriptura. Vir at̄ sapient̄ tacitus ridebit̄. Est
 ergo risus sine crīmē. et ē risus in crīmē. Sapient̄ risus
 nichil in se crīmē hab̄. Ille vō indignus est. qui fr̄os et

eos qui se deo exhibet irridet. De quo dictum esse puto. Qui iridet inopem ad iracundiam provocat eum qui fecit illam. Si quis est iste iesus cuius subsannatiois causa dominus provocat ad iram misericordiam illius qui humanas transuersas opes iacto contempnit ut illi placet paup. cui diffinile opulenta placeat potuisset. Mito illis irascat dominus qui propter se pauprem suam irideat non metuunt. Irridebat enim scribe et pharisei christum quod diuinatas contempserat sicut scriptum est. Hec audientes scribe et pharisei qui erant audiui irridebat eum. Habeamus et nos scribas habemus enaniam et phariseos qui nunc christi discipulos symientes diuinatas iridet. sicut illi irrisere dominum ac ingens. Sed dicendum est eis quod illis tunc ipsius dictum est. Vos estis qui iustificatus vobis coram hominibus. Ceterum enim hominibus alius est abhoianus est apud deum. Non opus nos quorundam risu vel subsannacione conteneri. cum enaniam ipsius dominum a talibus non ignoramus et risu. sed exultare possemus et gaudeamus debemus. si et nos illa omena quae et dominus non ait plus ultra speraramus recepturi enaniam per ipsam subsannacionem mercede. quia nichil est quod nobis a christi nomine sine primis retoget. Vide ergo quod bene sit atque felices. quibus etiam misericordia risus presentia ad salutem. Ira et enim dominus diligenter se diligit. ita se timentes honorat. ut nec irrideri eos gratuitate finiat. quibus et per subsannacionibz tribuit ultionem. Hec ergo tu sapiens sciens autem vide ne insipientium et infidelium fabulis terreneas quo minus ea quae legimus sunt facias Neque de iehesu ignibus nos homines fabule poterunt liberales vel risus. sed christi timor atque iustitia. Nolo te nec i hac parte confundi. si tibi pro christi nomine vel ope a patribus et viuis hominibus derogaretur. quibus et interitu felicitas pistrinatur. sed grande bonus et letare fratres ubi reposita etiam per ipsam derogatorum mercede nam satis iniquum et impium est si tu tibi per eius nomine nec detrahi patiaris. qui propter te tanta pressus es. Omnis vero graue sit pro domino non sustinere omena quae aduenierint in hac vita. sive dampna sive derrogationes. suspectioes detractioes vel cetera. quoniam ille cum deo et dei filius esset per salutem tua operibus homini

tauriasq; sustinuit? Valde ab eo alienus ē. qui nec detractionēs
 saltē sustinē cōtentus est. Nā quō eū amare dicim⁹. si pro eo
 nichil sustinē pati sum⁹. Cid⁹ si i⁹ nobis ē ip⁹ vera dilectio
 q̄nq; p̄ ei⁹ noīe q̄nus ḡua irrogent⁹ exigu⁹ cōfess⁹ et dian⁹
 Pua sūt ista q̄ pati⁹. maiora ille p̄ vita nra p̄tulit. nichil
 nobis dignū pro ei⁹ noīe irrogat⁹. Cid⁹ si smē ip⁹ memores
 sum⁹ intelligem⁹. Qit enī. Non ē dñs⁹ sup̄ ingem⁹ nec seru⁹
 sup̄ dñm suū. Q̄i p̄emfamilias beelzebub vorauerat. q̄nto
 magis domesticos ei⁹. Et nos g⁹ si dñs⁹ si domesti⁹ xp̄i su⁹
 mus. debem⁹ obprobria detractionesq; amplecti et sustinē
 libenter. et equo mō ea oīa ferre q̄ p̄ nobis m̄gr et dñs p̄
 tulit n̄. Qui vero h̄c sustinē nō vult. nec dñs⁹ ei⁹ se de
 promat ee nec seru⁹ nec filiu⁹ nec domesticū. Ille eī inoīis
 inaculata inactus. i⁹ quo nulla potuit p̄m̄ marula recipi. de
 quo ap̄ha pdixea⁹. qui pati⁹ nō fecit nec dolus inuentus ē in
 ore ei⁹. pro nobis sarclegis et p̄ndib⁹ et ethno supplicio mari
 pati⁹. tanq; atrocissim⁹ cau⁹ ab i⁹quis iudicio s̄p̄tatur. flagel⁹
 lo⁹ cedit sputamib⁹ iruidet et nos xp̄i eū ifundim⁹ erubescere
 qui xp̄i nos tanta p̄pessus est? Ille enī p̄ saluto nra dosid⁹
 bberib⁹ sputamib⁹ sanē maxillas palams nō ifundi⁹ parae⁹
 et nos p̄ eo leue enā ifundim⁹ audie cōuinā. Gaudea⁹ pon⁹
 et letem⁹. si rā pro magnis ei⁹ et p̄ nra salute passioib⁹ vel
 pua sustinea⁹. Ceterū q̄ nobis spes ē si ob eū audie blasphem⁹
 nra aut sustinē ifundim⁹. qui nri causa de celis dñdit ad
 terras. Et ut nos exalat⁹ ḡuiliavit se. et n̄ inoīis eēt mori
 cōtentus ē. ut nos de ethne mortis laques liberaet. Corona
 tub⁹ ē spinis. ut nos qui an spinet et iferios stetera⁹. fr̄m
 bone arboris apportarem⁹. felle et aceto potatus ē. ut in
 nobis iam nec fellis amaritudine nec aceti esset asperitas
 filii hōis filius est ut nos dei filios facit. Vide g⁹ si p̄ isto
 cofundi debet aliqd sustinē. Vere illa ē aīa felix et an
 glis exequāda. q̄ pro noīe et ope xp̄i tanta q̄nta p̄ nobis
 ille sustinuit voluit sustinē. Ceterū grande piculū est

justine eis ex eo erubescere vnde. q̄ nrāz iusticiā nō erubuit
sustinet. Denī si equo aīo pensam⁹ id p̄m quo nobis detrahē
quis videt iuste laudari nos pon⁹ q̄ acusai p̄bam⁹. Nā
qd aliud faciūt nū vera de sās dicunt nisi ut ea dicāt q̄ faci⁹
reūnos abstinentes sobrios. qui iā deliciis nō desirāmus et
epulim⁹. Cui diuicias sp̄m⁹ et fūciosis nō gloriam⁹ i vestib⁹
cui auri cupiditate mīme captiuam⁹. q̄ nō ad p̄ficiā argē
tū. et q̄m̄q̄ hūana vanitas videt⁹ amplecti q̄rēpm⁹. Illius
hic cōfusioñs locis nullū vērandie adiut⁹. Illi mag⁹ erubescere
debet atq̄ cōfundi. qui ea q̄ sc̄s displicet imp̄ficiat. Erubet
rat iḡl ebrios voraces iūsh raptore adulteri. et quicquid
suis glānt⁹ i malis. quos iehēna ignis exp̄it. et quib⁹ sup
plia p̄parant ethia. Finentes at dñi voluntate cōfundi nō
debet. in quib⁹ nulla cōfusioñs sit opa. O q̄d indignū ē atq̄
postorū ut insti cōfundātur in bonis. et p̄todes gloriant⁹
in malis. Videat go aīa deo deuota. ne t̄pientū risq̄ ea
aut stultoz hom̄m vanissim⁹ sermo cōfundat et a suo p̄posito
retrahat. in quo mag⁹ p̄ singulōs dieb⁹ p̄firē debet i meli⁹.
Videat ne q̄d a timore xpi se reuoret. ne q̄d ab eis dislōne
diuellsat. p̄p̄t quē oēm sc̄s glāz pompa q̄ ḡtēpsit. cui nihil
dignū p̄mē cōpauit. quē p̄nib⁹ filii. quē liberis p̄tēt. quē
cōgnib⁹ p̄ferūt cōtinentes. Crescat in nobis cotidie amor
xpi crescat fides. q̄a magna nos p̄ dei timore merces exp̄iat
tm̄ ne se ab eis cultura vel oye semel deuota mēs retrahat
ne ei dicat. Habeo adūsus te paucā. q̄ caritatē tuā p̄tēt reli
quish. Unde certi ē nō hōib⁹ placendū sed xpo. nec humāna
laudē queri debet sed diuinā. Cuid nobis p̄dest si illi nos lau
det. quib⁹ place p̄m̄ est. quid vero obest si vīniperit. Cui nō
plus vituperio p̄dest q̄ obest laudano? Audiamq̄ mag⁹ qđ
ille vas elatioris doctor genitū dicat. et quo nos ne hōib⁹ place
velim⁹ horat⁹ ex eo. S. hōib⁹ iquit place vellem xpi seru⁹ nō
esse. Vnde nulli dubiū est eos xpo seru⁹ nō posse. qui hōib⁹
optat pon⁹ q̄ xpo place. Contenti go interi sim⁹ homib⁹

displice trū ut ep̄o placeam⁹. nec eorū laudib⁹ del̄ēmur. q̄
 nō alios q̄ sibi filiis laudat. Nos p̄c̄g laudet ap̄phē vel apli.
 laudet in euā suo xp̄o. Tūc etim⁹ vere felicis. si a talib⁹ lau-
 dari digni fueris. Om̄n̄ enī hōy voce laudabim⁹. si quicq̄ dñs
 per ap̄phas vel aplōs videt̄ p̄cipisse seruaueris⁹. Nos igit̄ de-
 trahentib⁹ rūtib⁹ et vituperantib⁹ mūlūs. simq̄ sobri santi
 hūiles et pudici. et deū sp̄ fideli co:de p̄temur. ut ip̄e sp̄ in
 mente sit. et lex eis m̄o sp̄ in p̄tōe. ut possim⁹ ap̄phīa loqui
 vobis. Pro eo vt me diligenter detrahēbat m̄. ego at̄ orabā pro
 eis. Et alibi h̄uiliā in ieiunio ait̄ meā. et fūm̄ ē m̄ obpro-
 briū m̄. et posui vesp. m̄. t̄li. t̄ Et itey. Genua m̄. t̄fir. sūta re
 et ca. m̄. iūm̄ ē ap̄t̄ o. Et ego facti sūt̄ obpl. il. vi. me et mo-
 ca. sua. Adiuua me dñe dñs me⁹. Vides ḡo oēs ap̄phās et sc̄s
 ap̄t̄ hoc sp̄ h̄om̄ subſānacōes p̄tulisse. q̄a deo vellēt fidelit̄
 deserue. Hoc et aplus dicit. fidelis sermo. In hoc enī laborans
 et maledicāt̄ q̄ sp̄am⁹ in deū viuū qui ē saluator. om̄n̄ maxie
 fidelis. Quid plura. nisi vt sepe iam dixi tuisū quē in timore
 dei reping⁹ cōsumem⁹. Hūmus retelis in amore dei forma. custo-
 dientis ne q̄b̄ ī nobis aliqd̄ ſurritatis dephendat̄ à vanitatis
 sed magis quietū ē ḡuitatis et modestie. q̄ xp̄iam vita oīb⁹ m̄
 ſpeciali poſita ē. Cui enā si quip̄ā titubauit iam rendisse iac-
 tatur. et amplius enā dīnt̄ q̄b̄ videt̄. H̄inc ḡo sapientes ḡueb
 quieti. nūq̄ vanitatē. nūq̄ opa h̄om̄ līguā m̄a loquat̄. Si ſine
 iermiſſione legē dei mediteſ. Tūc ſi q̄b̄ ſtetit ſue ſalutis
 īm̄ies qui ſuſſamet et detrahēbat. hec nō ſolū nō metuam⁹.
 ſed ponḡ graudeam⁹. et hic nos aliqualis ſolent̄. ſi m̄eāmūr
 odio magis ſit̄ viue q̄b̄ xp̄i. Caueam⁹ quoq̄ ambulāe inde
 center et iquiete. ſicut et ſuis aplus monet dicēs. Ago at̄
 vos ut ſubtrahatis vos ab oī frē ambulante iordinate. et nō
 ſed̄ tradicionē quā atēperūt a nobis. Cū hec a nobis om̄na
 oī m̄a ūtute fuerit iustodita. quicq̄ putauit derogādū nobis
 ap̄phīa ſimq̄ ſinē m̄ořies. p̄ quā dñs ſui noīs cauſa tribula-
 tos horat̄ dicēs. Et tu fili hōiſ ne timuelis eos neq̄ paucaſ

a facie eoz. qm̄ misamūt et cōueniūt aduersus te in giro. et
i medio scorpiou tu habitas. Verba eoz ne timueris. et a fa-
cie eoz ne paueas. Et alibi dicit. Audite me q̄ nosris iudicium
ip̄le meo in quorū corde lœs mea ē. Nolite time obprobria homin̄
et blasphemias eoz ne metuatis. q̄ siuit vestimentū p̄ ipsius
deficiēt. et vt lana comedet eos tinea. Justicia at mea ietūd
manet. salutare meū vero in felix sech. Beruādū pre oibz
ne astig laude velim seruāe q̄ xp̄i. ut et nos cu xp̄ha possid
dicē. Quid te laus michi in etate magna. Et itez. Lanq̄
p̄digii factū sū multū et tu adiutor fortis. Et itez. Maledi-
cāt illi et tu bñdices. q̄ insurgit i me cōfundant seruū at
tuq̄ letabit̄ n̄ te. Hec ad geslacionē m̄ dei timore deuotis
mentibz p̄it ingem̄ tenuitatis potuit p̄seruit sū breuit̄
Nāc sup̄est ut aliqd ampli⁹ fanat mēs deuota. q̄ nostra
paruitas sufficit amone. Salutate oēs qui diligūt dñm
nūm ih̄m xp̄i. cu n̄ p̄te oīpotente laus v̄tis et glā n̄ spū
sō et nūc et sp̄ in oīa secula sc̄loꝝ Amen

TEx quodā sermone br̄ Johis ep̄i de bñficioꝝ dei

Duid retribuā dño pro oibz q̄ retribuit michi. Si huāna qdicio
genitor qd debeat noscat. atq̄ eis bñficioꝝ inuera multitu
dine momentis oibz retractando itelligat. cūmet sue serui
tutis obsequia cōtinuis laudibz ingi ḡtulancē equari non
posse. Neq; enī bñfina ab eo p̄stata atq̄ collata. vel modū po-
terat habe vel nūm. certe nec terminū. quippe n̄ nec sensu
ad iustigandū sufficiat. nec sūa suppetat ad laudandū. In
mensitas enī bñficioꝝ supat cogitacioēs sensu. et initia
multitudi donoy. vincit volubilitatē v̄bor. Nec si totū v̄te
ipsius oris obsequia occupat. laudes teneat. grayactioēs insis-
tant. potis pensae qd debet. Quāe danda nobis est op̄ea
vt totis viribz deuono metis in dīna obsequia exerat. et
laudū glās os nūm p̄ oē ip̄o frequētē rogat. nō vt ex equo
in istis debita cōpensent. sed vt nr̄e deuonoris voluntas